

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

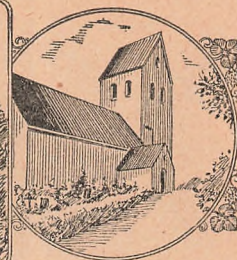
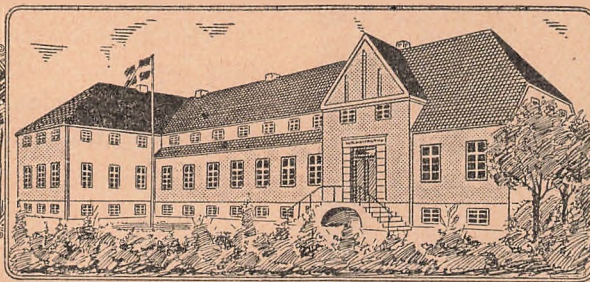
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

December 1949

„Bed og arbejd.“

41. årgang nr. 12

JUL

»Du kære Jul, hvor var du rig,
da vi var Børn derhjemme,
du kom og løfted Mærkets Flig,
og al den Herlighed, vi saa,
da vi var Børn, da vi var smaa,
den kan vi aldrig glemme.

Julen er Tidens Vendepunkt og Kærlighedens Højdepunkt.

Tænk paa Fars Kærlighed, han skaffede Juletræet, han satte det paa Fod, vi maatte knapt nok se derpaa. Førøvrigt var vi paa Færde ved alle Vinduer og Nøglehuller, skønt al Kiggen var forbudt. Far lukkede

op for Pengepungen, der kom Poser, der kom Pakker, saagar med Posten. »Hvad mon der er i dem?« tænkte vi.

Og Mors Kærlighed. Tre Uger før Jul blev der bagt brune Kager, de skulde være sprøde til Festen. Der blev slagtet, bagt, hvisket, tisket, lavet Juletræsdynt, som vi var med til, vi blev endogsaa længe oppe. Jo, Julen var nær.

Men Jul er dog ret forstaaet fattig uden Guds Kærlighed. Vi var tre Børn, og enhver af os skulde have lært og nu fremsige Juleaften et Julevers, før vi fik Lov til at slippe ind til Herligheden. »Saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den, der tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.« Dette er den Gave, der gør os alle, der er saa forskellige, lige. Husk det, den Gave frelser, intet andet og med hver Gave følger en Opgave.

O Jesus kær, jeg staar nu ved din Krybbe her
og beder dig at tage mod,
hvad her jeg lægger for din Fod.
Min Aand, min Krop, min Sjæl det er
mit Hjerte, som for dig frembær.

O Jesus, tag imod det alt og se til mig i Naade.

Glædelig Jul!

Th. Rendtorff.

Søskende til tidligere elever

Hjemme fra skolen

Tiden farer af sted, og nu er det snart jul. Vi har oplevet meget, siden novemberbladet gik i trykken. Vi har haft besøg af sekretær Elis Hansen for KFUM-spejderne, og mange af eleverne arbejder nu med spejderopgaver. Landssekretær Peter Jensen har også besøgt os og fortalt om KFUMs civile drengearbejde. Vi har haft en god Tur til Struer, hvor vi besøgte gasværket, slagteriet, Jydsk Andels store pakhus med de mange interessante anlæg, Bang og Olufsens berømte radiofabrik, og — så var der ikke tid til mere.

Så har vi haft en meget vellykket tur til Trøstrup teglværk, Fiskbæk briketfabrik og brunkulsleje og Videbæk kartoffelmelsfabrik. Foruden alt det storartede, vi så, var vi også gæster i et elevhjem, hos Ole Dalgårds i Fiskbæk, og kaffebordet var særdeles godt og rigeligt, — akkurat som vi kunne ønske os det, hvis vi ønskede rigtig letsindigt.

Vi har også haft et traktorkursus ved redaktør og landbrugskandidat Vendeltoft, Jordbrugsteknik, København. Det var lige

noget for eleverne, og det fortjener en særlig omtale i næste nr. af bladet.

Siden sidst har der været bud efter mange programmer, og der er også kommet nogle indmeldelser; men vi håber på mange flere.

Vil I minde vordende elever om, at det er bedst at søge understøttelse inden januar, og fortæl dem, de bør søge til 5 måneder.

Julekomiteerne er i arbejde, så vi regner med en storartet julefest, hvor vi for første gang skal høre vort sangkor — og forhåbentlig opleve alt det, der hører til en rigtig højskolejulefest.

Og så beder vi Gud give os alle en velsignet jul i Jesu Navn. Vi sender hilsen til alle vore tidligere elever, til alle skolens tidligere medarbejdere — og en speciel hilsen til familien i Munke-Bjergby. Så skal eleverne fra sommeren 49 også have en speciel hilsen: Vi tænker meget på jer. — Vore medhjælpere i husholdning og ved landbrug sender hilsen til veninder og venner

Ja, glædelig jul og godt nytår med tak for svundne dage og år.

Kirsten, Agnes og A. Kristensen

Vinterholdet 1949/50

1. række (fra venstre): Svend Aage Nielsen, Svenstrup. Oskar Christensen, Ungstrup. Peter Chr. Petersen, Fly. Jens Thomsen, Hesselbjerg. Søren Erik Nielsen, Hinge. Agner Chr. Nielsen, Tørring. Svend Lauridsen, Nr. Vium, Aksel Pedersen, Bølling. Peter Grud, Uglev. Peder Michael Jacobsen, Sevel. Poul Chr. Mundbjerg, Herrup. Sven Larsen, Ll. Skensved.

2. række: Søren Nissen, København. Viggo Bech, Bøvling. Kaj T. Christensen, Nors. Christian Ingversen, Bøvlingbjerg. Ville M. Jensen, Nr. Lem. Lærer Sørensen. Forstander Kristensen. Kirsten. Fru Kristensen. Lærer Lindskov Rasmussen. Fru Lindskov Rasmussen. Marry Hald. Gerda Andersen. Kis Ø. Nielsen. Asta Munch.

3. række: Ejvind Svendsen, Højskolen. Jens V. Nielsen, Svenstrup. Kristian Grysbæk, Gudum. Thorleif Andersen, Aulum. Ludvig Hasberg, Hamdorf. Johannes Olesen, Sdr. Kongerslev. Verner D. Thomsen, Hesselbjerg Mors, Egon Sejberg, Linde. Eli Dalgaard, Fiskbæk. David Kristensen, Tastum. Arne Nielsen, Valsgaard. Aage Kristensen, Houtved. Henning N. Pedersen, Iller. Børge C. D. Jensen, Redsted. Martin Rønn Christensen, Hygum.

4. række: Jens R. Jensen, Vemb. Knud B. Jensen, Nr. Lem. Bent Sørensen, Aarhus. Emil Rahbek, Bøvling. Herluf G. Jensen, Bøvling. Erik Ørskov, Fjølsterang. Villy Lykke, Nr. Nissum. Bent Skyum, Skern. Kristian St. Nielsen, Grejsdalen. Tage Mogensen, Pederstrup. Erling H. Christensen, Faare Jørn Moeslund, Gudum. Erik Jensen, Horne J. Georg Larsen, Horne J. Vagn F. Jacobsen, Foersom. Fraværende var Conrad Harbøl, Hesselbjerg Mors, og Niels Mogensen, Højskolen.

JULEARTIKEL

der i stedet bliver til et julebrev

Forstander Kristensen har spurgt mig, om jeg ikke ville skrive en årtikel til højskolens julenummer.

Det ville jeg meget gerne, for der går vel næppe en dag, uden mine tanker enten gæster højskolen eller nogle af jer, der engang var elever hos os.

Det, jeg skriver, bliver imidlertid næppe til en artikel i dette ords almindelig brugte betydning, men snarere et julebrev til gode venner og bekendte.

Først har min kone og jeg en *tak* at bringe.

Der har været afholdt en del nissumstævner, siden vi rejste. — Da det første skulle afholdes, snakkede vi en del frem og tilbage om, hvorvidt vi skulle sende en hilsen til stævnet eller ej. Vi blev enige om, at det var rigtigst af os ikke at gøre det, for vor person og vore forhold skulle ikke mere være noget af det væsentlige ved nissumstævnerne.

Men nu har alligevel Viborg, Herning og Nykøbing stævnerne sendt os en hilsen gennem Kristensen, og det skal I have tak for, en hjertelig tak for, alle sammen.

Det har glædet os meget at modtage disse hilsener.

Selv om vi i en forstand er færdige på NNH., så bliver vi i en anden forstand aldrig færdige med den. Dertil står den vort hjerte for nær. Og jævnlig taler vi om den rigdom, vi har i de gode minder fra den tid.

Nu skal I slet ikke tro, at vi går og længes tilbage. Vi har ikke fortrudt den afgang, der blev truffet. Vi tror, den var rigtig.

Vi har haft en i mange henseender særdeles god tid herovre i de forløbne måneder. Naturligvis er der stor forskel i arbejdet der og her, og der er stor forskel på folk her i Midtjylland og i Vestjylland. Jeg tænker ofte, at nu forstår jeg egentlig bedre jer, der kom fra og rejste tilbage til egne, hvor der var lidt åndeligt liv i tilknytning til Indre Mission.

Trods alle forskelle og trods de vanskeligheder, der altid er ved at »plante gamle træer om«, følte det dog helt hjemligt, da vi i oktober efter endt efterårsferie i Jylland kørte ind til Munke-Bjærgby hvidkalkede skole!

Jo, vi er ved at føle os hjemme på egen og i arbejdet med børnene. Samfundet her, og forresten også samfundene i andre sogne, har taget særdeles godt imod os. Jeg holder af børnene, som jeg engang holdt af jer som elever, og af beboerne, så vidt som vi nu kender dem. — Jeg er glad for at medvirke som kirkesanger og for forkyndelsen i kirken.

Jo, vi har meget at sige tak for.

Min kone har haft det over forventning godt, men har hele tiden måttet være meget forsigtig med arbejde og »komsammen«. I tiden er det dog ikke så godt med helbredet. Omkring midten af november

kom der en tilbagegang, og min kone måtte den 1. december indlægges på sygehuset. Hun er der også nu, disse linier skrives, men vi håber da helt sikkert at få hende hjem igen til jul. Når forskellige undersøgelser er foretaget, kan vi forhåbentlig samles med de fleste af vore børn omkring juletræet. De har det alle godt.

Det er vist ingen hemmelighed, at Niels Gunnar forbereder sig til at gå op til embedseksamen i det år, vi snart går ind i. Ingrid's mand har fået fast ansættelse i Struer, der var vi til barnedåb d. 23. oktober. Vi er altså nu blevet bedsteførelde! Det nye familiemedlem hedder Karin Kaag Mølgaard, og er naturligvis for os verdens allerbedste barnebarn!

Arne blev i november indkaldt som soldat og aftjener sin værnepligt i Århus. Folmer fik i sommer første del af lærereksamen, Bigge fik realeksamen og er nu en god og trofast hushjælp herhjemme. Olaf er jo heldigvis barn endnu — han er min havemand og iøvrigt specielt interesseret i brevdUER og spejderarbejde.

Jeg ved ikke, om jeg har skrevet for meget om vore forhold. I så fald har I forhåbentlig ganske roligt standset læsningen, før I kom hertil.

Før jeg slutter, sender jeg en hjertelig hilsen til NNH og NNEs nuværende arbejdere. Det er os en glæde ofte at høre godt nyt om arbejdet og gerningen. Vi sender en hjertelig hilsen til gamle elever og venner fra vor nissumtid. Vi ønsker jer alle og hver især en god jul og et velsignedt nytår. — En stor tak for alt, vi har delt i svundne dage og år. — »Har vi i hjertet en krybbe, da får vi det bedste til jul«.

Eders hengivne

Dagmar og Laurits Kaag.

Advent 1949

Kære venner!

Først må jeg nok have lov til at sige en hjertelig tak for alle de mange hilsener, jeg har fået i årets løb, og især siden jeg er kommet herover. Jeg har det godt og er stadig glad for arbejdet. Nu er der snart gået 3 mdr., et helt højskoleophold, og jeg er klar over, at det vil gå mig som jer, at de sidste måneder vil forsvinde endnu hurtigere. Jeg har i den forløbne tid undervist 2 timer hver dag på Skovtofte og så brugt resten af tiden til læsning. Det er vældig interessant, selv om det oldnordiske vist har givet mig endnu et par grå hår. Den sidste tid regner jeg med kun skal bruges til læsning, jeg skulle gerne nå en hel del mere inden 1. maj, hvor det skal blive rart igen at stå overfor en flok højskolepiger.

Hvis jeg havde været maler, ville jeg have prøvet at male et julebillede i år, et

billede med meget forskellige scener. Til den ene side et billede af juleudstillingen i Danmark i år, smukt pyntede gader med oceaner af lys, bugnende butikker, så vi slet ikke kan huske, at det så sådan ud, når butikkerne havde varer nok. Et hjem med glade mennesker, velklædte og ved et veldækket bord, trods de høje priser. Som modsætning i den anden side af billedet et kig ud i den store verden — vore venner mod syd, hvis situation er trykket af vor ligegyldighed som folk — længere syd på de vældige masser af flygtninge, hvis håbløse skæbne er lagt os stærkt på sinde. Nøden i østen og hele verdens angst for en ny krig. Men så kommer julen og bryder billedet, sætter som midtpunkt en krigserklæring udstedt julenat for 1949 år siden! Krigserklæringen fra Gud til djævelen, strid til Gud har vundet, og striden standser ikke, inden dette er fuldbyrdet (jfr. 1. Mos. 3, 15). Til tider frygter mennesker for, at Gud har givet op, men det er overflødige bekymringer, vi har hans forjættelser at bygge på. Så kan julen i år blive et spørgsmål til os, om vi er på den rigtige side i denne kamp, om vi har ladet Gud hverve os, så vi er beslaglagt til hans tjeneste. Så sørger han for udrustningen og ordrene og siger til os: Sejren er sikret, frisk mod! Viser os i svage øjeblikke korset og påskemorgen, som julen var forberedelsen til. Lad julen så være med til at gøre os faste i håbet, udholdende i striden, fordi vi ved, at julens lys sejrer over dødens mørke, og en dag skinner det lys helt igennem, så alle kan se det.

Glædelig jul — et velsignet nytår med tak for det gamle.

»Mikkel«.

»Mens Lysene brænder«

Nu skal vi snart til at tænde Julelys.

Aa for en Glæde! Se bare ind i Børnenes Øjne! Kønne Stjerner!

Nogle tænder Lys i Adventskransen om Søndagene ind under Jul. Det fandt man paa i flere og flere Hjem i de onde Aar.

Jeg kan huske det, naar vi unge paa den sidste Skoledag før Juleferien samledes i Seminariets store Forhal omkring Orgelet og sang: »Der er noget i Luften.« Jeg skal mene, at Julen saa var ringet ind. Vi vidste ogsaa, hvor og hvordan den skulde fejres: Hjemme hos Far og Mor og helst akkurat, som da vi var Børn, »skønt Barndommen flygted' som Fuglen, der rejste mod Syd.«

Ind under Jul paa Højskolen! Det strenge Arbejde gik som en Leg og med Sang. Et Par Stykker længtes hjem endnu, og snart skulde de fejre den store Fest hjemme.

I Julelysenes Skær finder mange voksne for en Stund ind i Barnets lykkelige og enkle Verden, og det gør Stunden ret saa velsignet.

Det er nemlig kun Børn, der kan holde Jul, voksne Børn og rigtige Børn med hverandre.

Lysene i Træet slaar nemlig ikke til, gode gamle Juleskikke ej heller.

Hvor mange var De sidste Aar, da De gik rundt om Træet? Er De lige saa mange i Aar?

Læg saa et Takoffer paa Guds Alter og tænd Ilden an!

I 1928 skrev Olfert Ricard:

»Kom, ræk mig Haanden, lad os slutte Kæde og gaa om Festens Træ med stille Glæde! Den bliver snævrere, den Kreds, og mange Ar og tomme Pladser minder os om det, der var.«

De tomme Pladser ses grelt i Lysglansen fra Granen.

Naar man faar fat i et Par Barnehænder Juleaften, forstaar man, at man er kommet op i Aarene, at der er kort fra Jul til Jul, at vi er her ikke længe.

Se, saa slaar Julelysene i Træet ikke til. Lys i Sindet!

En gammel Legende fortæller, at Jesus engang mødte en Flok Mennesker, der i høj Grad bar Præg af, at de havde haft det strengt; men deres Ansigter straaede, og de sagde til ham: »Vi har set Gud, og det har faaet os til at glemme alt andet.« Jesus sagde til dem: »I skal staa paa min højre Side engang, og I har min Faders Velbehag.«

Har vi set Gud i Bethlehem's Stald, saa er der Lys i vort Sind, og det brænder ikke ud som Lysene i Træet, og det brænder ikke ned med Alderen, og det ses bedst i den sorte Nat.

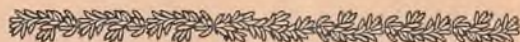
Jo, for har vi set Gud i Krybbebarnet, saa ved vi, at han bryder sig om os, er vor Fader, vil hjælpe os. Vi ser med dobbelt Tak paa dem, vi har at tage i Haanden, og vi vil følges ad til »hint bedre Land«, og de, der er gaaet forud, kan jo være der.

Julelys i Sindet! Saa lyser vi.

»O kom til os alle, du Højtidens Drot, om Lokken er gylden, om Haaret er graat, udbred dine Hænder, mens Lysene brænder, og skænk os din Fred —.«

Hjertelig Hilsen

Niels Jacob, Joan,
Signe og A. C. Nielsen,
Vinderup.

En vigtig sangtime

Sang er et meget vigtigt fag! Det fortæller ikke blot sanglæreren og de mest interesserede af hans elever; men det ser vi endvidere af den tildragelse, der hændte julenat.

Gud forordnede hverken regne- eller skrivetime, da det skulle slås fast for al verden, at Jesus Kristus, hans søn var født til jord.

Nej, der blev slået an til den herligste himmelske sangtime, der nogensinde er givet på jord; og ganske uforbeholdent og inderligt blev der sunget af englekoret: Ære være Gud i det højeste.

Nu har englenerne vel langt større forudsætning for at forstå, hvad frelse fra synd eller fortabelse betyder end vi mennesker. Men deres sangtime er dog mønster for al senere kristen sang i hjem og skole.

Det er vort ønske ind under jul i år at jeres og vor sang må bæres oppe af den undertone:

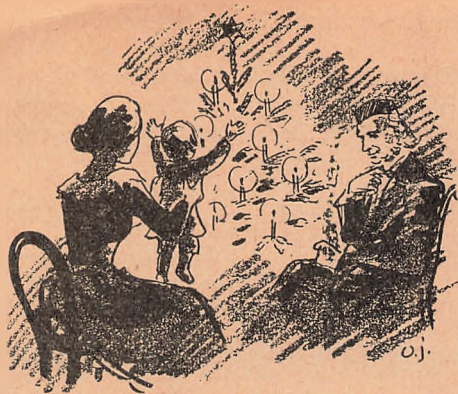
*Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.*

Det er nok værd at synges om!

Glædelig jul!

Hilda og M. Linderoth.

Som børn

Så ledes vore tanker da atter mod jul. Hele december er som en forberedelse til denne fest. Atter og atter bliver vi mindet om det, der skal komme — i forretningerne, i skolerne, i aviserne — det svirrer om ørerne, og det fanger vort blik.

Og så er det dog hverken med øjne eller ører, vi skal mindes og derved forberede julen — den egentlige jul, men med hjertet.

Advent betyder komme; vi forbereder os, og vi forventer, men vi glemmer vel ikke ordene, der lød til os fra alteret 1. søndag i advent: »Se, din konge kommer til dig.« *Din konge.* Mon ikke din juleforberedelse og din forventning ville få et andet præg, hvis Danmarks konge sendte bud: *Din konge vil komme og fejre jul hos dig!* — Hvordan da, når den himmelske konge har meldt sin ankomst, skænker du det tilstrækkelig tanke, forbereder du hans komme, venter du dig noget af hans komme? For der står jo, at han kommer *til dig.* Siger du med salmedigteren:

Jeg hjertets dør vil åbne dig,
O, Jesus drag dog ind til mig,

Hvor trænger vi mennesker til at få

denne konge lukket ind. Der er så meget i tiden, der vil gribe vi unge, så vi ofte går med splittede, urolige sind, — men så lyder ordene da til os: *Din konge kommer* — og det er en enevældig og almægtig konge. Han vil ikke have nogen medregenter, og lukker vi ham ind i vore hjerter og alt andet ude, vil hans almægt blive åbenbar for os.

Gid vi så hver for sig og med hinanden må åbne vore hjerter for julens fyrste og tage imod ham, sådan som børnene tager imod julen.

Glædelig jul!

EMIL SØRENSEN

Den store glæde

»Se, jeg forkynder eder en stor glæde —«,
Luk. 2, 10.

Med disse ord lukker julens engel julens glædelige budskab op for hyrderne, og hvem vil ikke gerne være glad? Men vil vi modtage juleglæden, må vi som hyrderne »gå med stille sind til barnet ind«, og så skal vi også nok erfare, at juleglæden holder ud over 3. juledag. — En jul uden Jesus vil kun bringe tomhed og savn, den bringer ingen rigtig og ingen varig juleglæde.

Med disse linier sender vi vore yøner blandt bladets læsere vor bedste tak for tiden, der svandt, vore bedste hilsener samt ønsket om en god og af Gud vel-signet jul.

*Kristine og Kristian Flugt,
Vitved, Skanderborg.*

Den sande glæde ...

Ja, julen er glædens fest. Vi fejrer jul om det pyntede træ med julesalmer, gaver og alt det andet, som nu er med til at gøre julen til en glædens højtid.

Men det er da vel ikke alle disse ydretning, der alene yder bidrag til julens fest og glæde? For alt for mange er tiden lige efter jul egentlig en brat overgang. Julefesten havde så vanskeligt ved at sende glædens stråler ind i de kommende dage. — Og en og anden oplever måske i selve juledagene, at hverdagen viser sit ansigt, Højtidens stemning er kun et lag fernis, der er trukket over alt det triste og grå. Ja, sådan er det desværre for mange: Juleglæden, som de kendte den fra barnedagene, er blevet borte. — Hvorfor?

Mon årsagen ikke er den, at vi lader den ydre staffage ene om at præge festen.

Det er egentlig så underligt — med alle

vore omfattende juleforberedelser i minde — at læse om, hvorledes hyrderne på Bethlehems mark efter at have hørt engelen sige: »— se, jeg forkynder eder en stor glæde«, gik ind i den fattige stald, hvor de fandt et lille barn liggende i en krybbe.

Ringere og mere fattigt kunne det vanskeligt være, og dog var det fra dette usle krybberum, at den sande glæde havde sit udspring. Er det muligt at eje glæde i fattige og tarvelige kår? Ja, det er det for den, der som hyrderne og vismændene først og fremmest fejrer jul ved knælende at tilbede og takke den himlens kongesøn, som lod sig føde på jord for at frelse os fra død og fortabelse.

Denne sidste tone må med, for at det skal blive rigtig jul. Men da sker det også, at Kristi fødselsdagsfest for os bliver en ny bekræftelse på, at

»Gud er os ikke længer vred,
det kan vi deraf vide,
at han har sendt sin søn hened,
for verdens synd at lide«.

Da bliver engelens budskab ikke noget fortidigt; men du føler det sagt til dig personligt. Og så bryder takken og dermed også glæden frem fra det beklemte hjerte.

Julens budskab klinger til alle, der længes og trænges. Det er det glædelige budskab, som lyser op og varmer, og hvis kraft bevarer sin virkning også ind i de følgende dage.

»I, som tunge stier træde,
stands og hør:
Her er dør
til den sande glæde«.

Og det er vort ønske for alle tidligere og nuværende elever, at vi sammen må gå ind gennem den dør og knæle i tilbedelse for himlens kongesøn, der blev vores frel-

ser, for så får vi alle en velsignet julefest.
Tak for 1949 og glædelig jull!
Jes, Gudrun og Hans Lindskov Rasmussen.

JULEHILSEN

Alle mine kammerater af 1945–46 bedes med denne sang modtage de bedste ønsker om en god jul og et godt og velsignet nytår.

*Julen kommer mild og stille
til os med sin glæde stor,
som er gemt i barnet lille,
der steg ned til denne jord.*

*Legioner engle mødte
hyrderne i kvæld med sang
og til Bethlehem dem nødte
til at gå til krybben trang.*

*Hyrderne i undren fulgte
stjernen, som dem viste sted,
mens de glæden ej fordulgte,
men for barnet knæled ned.*

*Julen kommer mild og stille
til os med sin glæde stor;
den er lykkens rige kilde,
saligheden i den bor.*

*Og når juleklokken ringer,
det er englens igen,
som det glade budskab bringer
til os højt fra himmelen.*

*Vil du da til barnet komme
med dit hjertes ydmyghed
og som hyrderne de fromme
bøje dig i støvet ned.*

*Gør du det, da skal du sande
julens underfulde fred,
og i tidens stride vande
kan du altid ha' den med.*

Kærlig hilsen
Reinholdt Nielsen.

1 December 1949.

Og vi saa hans Herlighed

Hyrderne paa Marken, vise Mænd fra Østerland og mange flere oplevede at se Guds Herligheds Aabenbaring, det lille Barn svøbt og lagt i en Krybbe.

Naar Evangelieteksten om Ordet og Guds Herlighed bliver læst for os i Julen, skulle vi gerne i vort Indre kunne mærke, at ogsaa vi har faaet Lov til at skue lidt af Guds Herlighed.

Men saa maa vi gøre som de vise Mænd, lade det daglige Arbejde ligge og vandre hen til Jesus Kristus med vor Gave.

Stilhed og Forberedelse er saa nødvendigt. Det er kun de færreste voksne givet som Børnene, at lade alt ligge – glemme alt for Julens Indhold. Langt de fleste af os maa lære at koble fra, lade Bekymringerne ligge – ikke lade os opsluge af Hverdagslivet, ikke lade vor Sorg overvælde os helt, men faa Tid til Stilhed og Forberedelse.

Alt er lagt til Rette til os, »Julegaven« er der, vi har bare at tage imod og opleve, at selv det mest beklemte Hjerte kan blive glad.

Gud vor Fader gav i Naade
Julenat – os en Skat
herlig overmaade.

Rigtig mange Hilsner og Ønsket om en glædelig og velsignet Jul.

Henny Olsen.

En god bog er en god julegave

I bladet for november findes anmeldt en del af de mange gode bøger, der i efteråret er udsendt fra Lohses og De unges Forlag, og i dette nummer kan jeg anmelde følgende:

Orla Ulstrup: **Mands vilje.** (De unges Forlag, 4,50 kr).

En helt rigtig bog. Den er meget spændende og mægtig god. Den handler om Stanley og Livvingstone. Enhver vil være glad for at læse den, og enhver vil derved få en god tilskyndelse.

Erik Bertelsen: **Svend Ligefrem.** (De unges Forlag, 4,50 kr.)

En storartet fortælling om en dreng og om en hel del andre mennesker. Alle burde læse den, for den har virkelig indhold.

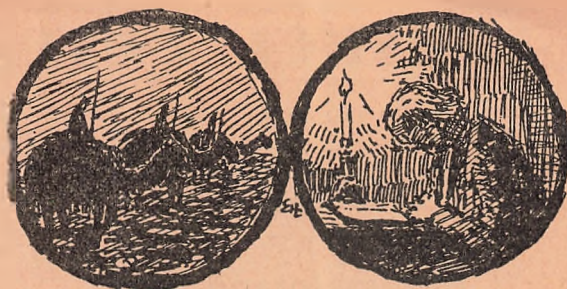
Clemens Sørensen: **Nordpå og Vesterud.** (De unges Forlag, 6,25 kr.). Bogen indeholder 13 fortællinger om søfolk og emigranter. Den er frisk og fornøjelig, god og fængslende, og så er den velegnet til oplæsning.

Peter Hansen Skovmose: **Kaldet.** (De unges Forlag, 6,75). Forfatteren er kendt for sine gode bøger, og »Kaldet« er også en udmærket bog. Den giver en smuk skildring af et par unge folks glæder, kampe og sejrende sorg. Der er stof til eftertanke og berigelse. Den burde I læse.

Ejnar Fledelius: **Gå med Gud.** (De unges Forlag, 8,75, indb. 12,75). Mange vil ikke tro, at en andagtsbog kan være interessant; men det er alligevel lykkedes forfatteren her at skrive en andagtsbog for unge, som på en smuk og god måde fanger ens interesse. Det er mit oprigtige ønske, at mange, rigtig mange, vil bruge den. Her er hjælp til at leve livet rigtigt og rigt. — En herlig gavebog, der er værd at købe indbunden.

C. Bartholdy, O. Hallesby, C. Skovgård Pedersen: **Tre taler.** (Lohses Forlag eff.). Et lille hefte med de tre forfatteres taler ved det nordiske Indre Missions møde i København. Det er sært nok, at der kan være så megen rigdom og velsignelse i så lille en bog. Hvis I ikke læser den, bliver I snydt for meget.

A. K.

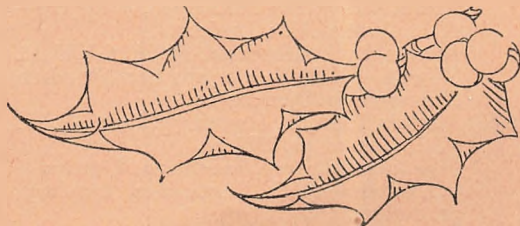

Københavnerkredsen kalder!

Onsdag d. 30. nov. var vi samlede til møde hos Kristiane Gregersen en god flok. Vi blev mindet om adventstidens store betydning for at holde jul på den rigtige måde, og vi sender hermed alle elevbladets læsere og særlig skolens stab en hjertelig hilsen.

Lydia Rasmussen 43, Nora Nielsen 47, Kristiane Gregersen 37, »Mikkel«, Grete Iversen 49, Ellen Christensen 46, Eline Andersen 46, Inger Thuesen Nielsen 48, Anna Andreasen (f. Mogensen) 37, Viggo Andreasen, Ane Elkjær Hansen 48, Søster Marie Rasmussen 41.

Nytårsfesten får vi i år på D. M. S. hos »Mikkel«. Forst. Kaag har lovet at komme ind og være sammen med os. Se at komme rigtig mange, der er i øjeblikket en hel stor flok nissumitter her i byen. Derfor vel mødt *onsdag d. 18. januar kl. 20 præcis*, vi får kaffe til medbragt brød. Adressen: D.M.S.' pensionat, Strandagervej 24², Hellerup.

HØJSKOLEPOST

KFUM og K.s julefester.

- 27/12 I Vandborg. L. R.
27/12 I Nr. Felding. A. K.
28/12 I Nr. Nissum. L. R.
29/12 I Sahl. A. K.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1947 Frk. Christa Esmarch, Danmarksgade 20, Esbjerg — fru Christa Kousgaard, Paarup pr. Kibæk.
1943 Frk. Inga Stausholm, Torvet 3, Lemvig — frk. I. S., »Østervang« pr. Nr. Nissum Sem.
1941 Frk. Sofie Nielsen, Gronnerup, Durup — fru S. Rasmussen, Rytterknægten 17, Aarhus.
1940 Frk. Anna Lise Østergaard, Søndbjerg børnehjem, Uglev — frk. A. L. Ø., Baunevej 3, Thisted.
1939 Sygeplejerske frk. Elly Thisted, sindssygehospitalet, Viborg — sygeplejerske frk. E. T., sygshuset, Nykøbing M.
1925 Lærerinde frk. Inger Jensen, Todbjerg skole, pr. Hjortshøj — lærerinde frk. Inger J. Stejnild skole pr. Hobro.
1903 Frk. Sine Andreassen, Lindevej 6¹, Aarhus — frk. S. A., Marselis Boulevard 89², Aarhus.

Vinterskole

- 48/49 Gunnar Balle, Svenstrup, Vinderup — G. B., c/o tømrerm. Kr. Hebsgaard Knudsen, Grauballe.
Lund Mortensen, Glarkrog, Bindslev — L. M., Holtegaard, Mygdal pr. Hjørring.
Herman Larsen, Skibelund, Sdr. Stenderup, Varmark — H. L., Svalehøjgaard, Ø. Syv, Viby, Sj.
Helmuth K. Madsen, Nøvling, Skibbild — H. K. M., Merrildgaard, Vildbjerg.
47/48 Jakob Sloth, Stormgaard, Brobyværk — J. S., Ahle Kjærgaard, Barde pr. Herning.
Henry Jensen, Fabjerg — H. J., Haslev udvidede højskole, Haslev.
Remi Krægpøth, Østermarken, Gern — R. K., Lervad, Hanning pr. Sædding.
Alfred Larsen, Ny Mosegaard, Vildbjerg — A. L., Vester Aaby, Aulum.
Kresten Bach Kristensen, 560/6, 6. b. 3. k., Viborg — K. B. K., c/o Jens Bech, Vindum Skovmark pr. Bjerringbro.
46/47 Thomas Johnsen, Hoven pr. Tarm — Th. J., Hedelund pr. Esbjerg.
Johannes Dalgard, Troelstrup, Ljørring pr. Aulum — J. D., Enggaarden, Ljørring pr. Aulum.

Kristen Iversen, Spanggaard, Tapdrup pr. Viborg — K. I., c/o forpagter Krarup, Esbjerg kildstrup pr. Farendløse.

Arthur Pilgaard, Herrup pr. Vinderup — A. P., Toftegaard, Erritsø pr. Fredericia.
Erik Rahbek Sørensen, Vejlgård, Kibæk — E. R. S., Søholm, Glamsbjerg.

Johannes Væggemose, Kobborg, Sevel pr. Vinderup — J. V., Nørholm, Skave, Holstebro.

45/46 Hans Jørgen Jørgensen, Rughave pr. Taulov — H. J. J., Lauritsminde, Varkmark pr. Kolding.

Karl E. Andersen, Abildhauge, Østerild — bestyrer K. E. A., Djeræhus pr. Frøstrup.
Niels Chr. Christensen, c/o Kr. Kristensen, Kølke, Karup — N. K. K., Koldkur pr. Karup, J.

Thomas Jensen, Bisgaard, Skyum pr. Hørsholm — Th. J., Sejstrup pr. Gredstedbro.

42/43 Niels Chr. Nielsen, Brøndlundgaard, Gæbbøl — N. C. N., Elsborg Nørregaard, Rødekærbro.

Sv. Nielsen, c/o Sottkvvist Nielsen, Vinde pr. Skive — S. N., c/o Jens Pedersen, Aakjær, Fly, Skive.

Niels Langergaard, St. Hedegaard, Resen, Struer — rekrut 290/49 Langergaard, 18. batt., 1. komp., kasernen, Haderslev.

Poul Borge Jensen, Fløjstrup pr. Grejsdal — P. B. J., c/o Erik Andersen, Aavad, Sindring pr. Herning.

41/42 Ingemann Jacobsen, Skodborg, Fousing pr. Struer — I. J., Vestergaard, Vejrum, Struer.

40/41 Oluf Krægpøth, Gern — O. K., Lilholdt, Hørmested, Sindal st.

V. Østerby, Kløvergaard, Fæsted pr. Sdr.

Hygum — V. Ø., Skærum pr. Vemb.

Søren Steffensen, Damkær, Skærup pr.

Børkop — S. S., Stauning, Skern.

Kristian Jensen, Nørupgaard, Korsvang — K. J., Seestkovgaard pr. Kolding.

39/40 Victor Jensen, Gothersgade 163 st. th., København K. — V. J., Larslejstræde 11, Kbh. K.

38/39 Anders Kristensen, Østergaardsvej 2, Aulum — A. K., Lundgaardsgade, Aulum.

37/38 Holger E. Hyldgaard, Kjærgaardsig, Resen, Struer — H. E. H., Højlund, Resen, Struer.

Iøvrigt: Niels Nielsen, Bjerg, Humlum — N. N., Danmarksgade 63, Struer.

Frk. Johanne Sørensen, Epidemisygehuset,

Holstebro — frk. J. S., Aagade 12, Holstebro.

Frk. Ane Poulsen, Nr. Nissum Sem., Nr.

Nissum — A. P., De gamles hjem, Lemvig.

Udgiven af

Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening
Redigeret af Forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOGTR. STRUER